

INDIVIDUÁLNÍ SLED DOG SPORTY – Canicross 2. část

6
ČÁST

Canicross jako samostatná sportovní kynologická disciplína k nám přišel z Francie, kde má dlouholetou tradici. První informace o něm si na konci osmdesátých let minulého století mohli přečíst čtenáři právě tohoto časopisu, napsal je Radko Loučka, spoluzakladatel českého mushingu i dalších kynologických sportů.

Samostatnou kategorií od roku 1995

Ještě pod názvem „běžec se psem“ býval na přelomu osmdesátých a devadesátých let nepravděpodobnou součástí musherských závodů. Především při podzimních a jarních soutěžích suploval, při nedostatku sněhu, již zavedený skijöring. Teprve od roku 1995 se stává, již pod současným názvem canicross, samostatnou kategorií. V roce 1996 se běžel 1. ročník, dnes již neexistujícího, Českého poháru a na podzim téhož roku i první mistrovství republiky v canicrossu.

V počátcích tohoto sportu, byla plejáda startujících psích plemen daleko širší. Mohli jsme zde vidět většinu severských tažných plemen, početné české horské psy, belgické ovčáky, pitbuly a další. Teprve raketový vzestup popularity canicrossu a neustálá snaha zlepšovat výkony vedla k téměř výhradnímu přiklonu k sprintovým psím speciálům – evropským saňovým psům. Toto se ovšem týká pouze úzké reprezentační, evropské a světové špičky. Pravdou je, že na rekreační i velmi slušné sportovní úrovni můžeme canicross provozovat s daleko širší škálou psiho rodu.

Technické vybavení je stále dokonalejší

Zatímco kdysi si zájemci o běh se psem museli vystačit s jakýmkoli opaskem spojeným vodítkem s klasickým musherským postrojem psa, dnes je doba jiná. Stejně jako ve vybavení pro mushing i zde hrají čeští výrobci ve světě prim.

■ ME ECF v Maďarsku 2009 Vítězná štafeta ve složení: zleva Jana Tomášková – Snoopy, Soňa Klikarová – Zoom, Nicole Marešová – Hagrid. (Petr Fochler)

Část běžců se psem ještě užívá pro své psy standardní postroj s pohyblivým křížem na zádech, který najdeme v sortimentu našeho nejznámějšího výrobce firmy Man Mat pod názvem „sled“. Kříž má za úkol rozložit tah rovnoměrně na záda a bedra psa. To se však děje za podmínky, že tah směřuje od postroje směrem šikmo dolů nebo vodorovně. Pro tah šikmo nahoru, a to je případ canicrossu, je daleko vhodnější a také častěji používaný typ postroje „guard“. Ten sestává ze dvou, pod hrudníkem a na krku propojených tapicírovaných okružích, jedno kolem krku, druhé kolem hrudníku a s okem k uchycení karabiny v polovině zad. Všichni výrobci, ať mají své zavedené modely postrojů, se drží těchto základních schématů.

Pro spojení postroje psa s běžcem slouží dnes standardně canicrossová šňůra, na obou

www.zerodc.cz

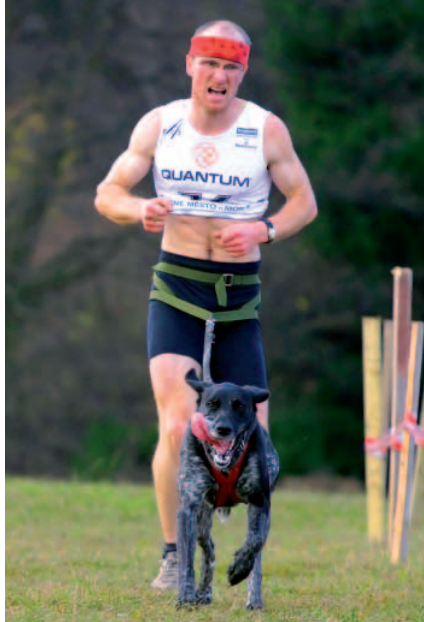

www.manmat.cz

VŠE PRO SPORT SE PSY.

■ Soňa Klikarová názorně předvádí dokonalou souhru psa s běžcem a zároveň využití výhod „spodního tahu“.

■ Jirka Suchý má pověst vynikajícího všestranného sportovce.

koncích s karabinami (nejlépe mosaznými – nezamrzají!), a se zabudovaným gumovým amortizérem (tlumičem nárazů). Šňůra by měla po natažení dosahovat přibližně dvou metrů délky. Na některých závodech, především pod organizací ESDRy, bývá požadována šňůra s karabinou pouze na jednom konci. Druhý konec s poutkem se pro snadnější odpoutání od psa při případné kolizi upíná na opasek s háčkem.

Místo obyčejného opasku dnes canicrossaři používají vyztužený bederní pás nebo, ještě lépe, speciální sedák, podobný tomu horolezeckému. Díky důmyslnému systému seřizovatelných popruhů, vedených pod hýžděmi, dochází při správném seřízení k ideálnímu tzv. „spodnímu tahu“ v místě těžiště běžce. To je obzvláště důležité pro udržení stability ve vysoké rychlosti a exponovaném terénu.

Příjemnou záležitostí, zlepšovákem, je použití velkého oka na obojku psa, což v zimním období se psem usnadňuje manipulaci v rukavicích.

Pro bezpečnost a pohodlí

Žijeme v době nových a pokrokových materiálů, které se nevyhýbají, spíše naopak, i sportovnímu oblečení. A tak i pro provozování canicrossu přijde vhod funkční termoprádlo a tzv. cibulový (vícevrstvý) systém oblékání s ohledem na klimatické podmínky. Oblečení pro canicross musí být vzdušné, praktické a především pohodlné.

Používáme kvalitní běžecké boty s dobrým vysokým vzorkem na podrážce. Případná zvýšená kotníčková obuv nás může lépe chránit před častými úrazy kotníku.

I nohy našich psů zaslouží při namáhavém sportovním výkonu důkladnou pozornost. Hojivá mast na odřeně a poškozené tlapky, jakož i botičky na suchý zip, by měly být samozřejmou součástí lékárničky odpovědného canicrossaře.

České úspěchy

Přes poměrně krátkou historii canicrossu u nás, patří Česká republika v tomto oboru právem mezi evropskou a světovou špičku. Čeští reprezentanti se z mezinárodních klání již pravidelně vrací s bohatou žní medailí a stali se víc než rovnocennými soupeři takovým canicrossovým velmocím jako je Francie či Polsko.

Jména a výkony Soni Klikarové, Jirky Suchého či Martiny Štěpánkové jsou na poli canicrossu uznávaným fenoménem. Co je ovšem důležité, česká reprezentační špička je daleko širší, patří do ní například Dušan Erbs, Michal Ženíšek, Petr Toncar, Ivana Velkoborská, Michal Chovanec, František Burda, Ruda Homolka, Jana Halířová, Nicole Marešová, Jana Tomášková, Honza Zima, Dušan Straňák a další. Celá řada z nich pochází z úspěšných sportovních rodin a má za sebou bohatou atletickou minulost. Společně se svými psy se většinou věnují i dalším individuálním disciplínám jako je skijöring či bikejöring. Často začínali v canicrossu s českými horskými psy (Martina Štěpánková pro změnu s pitbulem), ale dnes již běhají téměř bez výjimky se psy evropskými saňovými.

Již několik let se početná česká ekipa také vydává do kolebky canicrossu, Francie, konkrétně do Savojských Alp, na prestižní horský etapový závod Trophe Des Montagnes. I zde, v nesmírně náročném, členitém terénu bohatém na převýšení, jsou čeští běžci se svými psy tradičně velmi úspěšní.

Vladimír Páral ■

Foto: Filip Chludil a Petr Fochler

Vetoquinol